

IEROBEŽOTA-PIEEJAMĪBA-
NAV KLASIFICĒTS

Eiropas Komisijas
Ģenerālsekretariātam
(SG-R2)
1049 Brisele
Beļģija

*Uz 2014. gada 20. februāra formālo paziņojumu
pārkāpuma procedūras lietā Nr.2013/2268*

1. Latvijas Republika ir saņēmusi Eiropas Komisijas (turpmāk – Komisija) 2014. gada 20. februāra formālo paziņojumu pārkāpuma procedūras lietā Nr.2013/2268, kurā norādīts:

1.1. Lai gan Latvijas Republika ir paziņojusi tiesību aktus, ko tā pieņēmusi, lai transponētu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/49/EK par drošību Kopienas dzelzceļos un par Padomes Direktīvas 95/18/EK par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licencēšanu un Direktīvas 2001/14/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas sadali un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras izmantošanu un drošības sertifikāciju grozījumiem (turpmāk - Direktīva 2004/49/EK), pēc Komisijas veiktās pārbaudes radušās bažas par pašreizējo juridisko situāciju.

1.2. Pārbaudot attiecīgos Latvijas Republikas tiesību aktus, atklājās, ka tie neparedz katra ražotāja, tehniskās apkopes uzņēmuma, vagonu turētāja, pakalpojumu sniedzēja un valsts iepirkuma piešķirēja pienākumu nodrošināt to, ka to piegādātais ritošais sastāvs, iekārtas, piederumi un ierīces un to sniegtie pakalpojumi atbilst noteiktajām prasībām un noteiktajiem lietošanas nosacījumiem tā, lai dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums un/vai infrastruktūras pārvaldītājs tos varētu droši izmantot, kā prasīts Direktīvas 2004/49/EK 4. panta 4. punktā. Tāpēc Komisija uzskata, ka Latvija nav izpildījusi savus pienākumus saskaņā ar Direktīvas 2004/49/EK 4. panta 4. punktu.

1.3. Direktīvas 2004/49/EK 10. panta 5. punkta ceturtās daļas pirmajā teikumā noteikts, ka, ja drošības iestāde konstatē, ka drošības sertifikāta turētājs vairs neatbilst sertifikāta saņemšanas nosacījumiem, tā atsauc sertifikāta a) un/vai b) daļu, savu lēmumu pamatojot. Pārbaudot tekstus, ko paziņojusi Latvijas Republika, atklājās, ka Latvijas Republikas tiesību akti neaptver šo hipotēzi.

Komisija atzīmē, ka ar Ministru kabineta 2008. gada 10. marta noteikumu Nr.168 „Noteikumi par drošības sertifikāta A daļas un B daļas izsniegšanas, apturēšanas un anulēšanas kārtību un kritērijiem” 10., 11. un 12. punktu transponē Direktīvas 2004/49/EK 10. panta 5. punkta otro daļu un nosaka konkrētus pienākumus pārvadātājiem, kuriem ir drošības sertifikāts, informēt drošības iestādi par darbības nosacījumu maiņu. Tomēr nav noteikuma, ar ko Latvijas drošības iestādei nosaka pienākumu atsaukt drošības sertifikāta a) daļu un/vai b) daļu, ja, pārbaudot, kā izpildīti drošības sertifikātā paredzētie

nosacījumi un prasības, drošības iestāde konstatē, ka drošības sertifikāta turētājs vairs neatbilst sertifikāta saņemšanas nosacījumiem. Iepriekš minēto noteikumu 26. punktā dots ierobežots tādu pamatojumu saraksts, saskaņā ar kuriem drošības sertifikātu var anulēt, bet neviens no šiem pamatojumiem neattiecas uz šo gadījumu. Tāpēc Komisija uzskata, ka Latvija nav izpildījusi savus pienākumus saskaņā ar Direktīvas 2004/49/EK 10. panta 5. punkta ceturtais daļas pirmo teikumu.

1.4. Direktīvas 2004/49/EK 12. panta 2. punkta otrajā daļā noteikts, ka drošības iestādei īpaši norādījumi jāsniedz dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, kas iesniedz pieteikumu drošības sertifikāta saņemšanai pakalpojumiem noteiktā ierobežotā infrastruktūras daļā, īpaši norādot noteikumus, kas ir spēkā konkrētajai daļai. Pārbaudot tekstus, ko paziņojusi Latvija Republika, atklājās, ka Latvijas Republikas tiesību akti neaptver šo hipotēzi.

Komisija atzīmē, ka īpašu norādījumu sniegšana dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem par drošības sertificēšanas procedūru ir drošības iestādes, nevis infrastruktūras pārvaldītāja uzdevums. Tāpēc Komisija uzskata, ka Latvija nav izpildījusi savus pienākumus saskaņā ar Direktīvas 2004/49/EK 12. panta 2. punkta otro daļu.

1.5. Direktīvas 2004/49/EK 16. panta 1. punktā noteikts, ka katra dalībvalsts izveido drošības iestādi. Šī iestāde var būt ministrija, kas ir atbildīga par jautājumiem, kas saistīti ar transportu, un tai jābūt organizatoriski, juridiski un lēmumu pieņemšanā neatkarīgai no dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, infrastruktūras pārvaldītājiem, pieteikumu iesniedzējiem un iepirkuma organizācijām.

Pārbaudot Ministru kabineta 2008. gada 10. marta noteikumus Nr.168 „Noteikumi par drošības sertifikāta A daļas un B daļas izsniegšanas, apturēšanas un anulēšanas kārtību un kritērijiem”, atklājās, ka šo noteikumu 17. punktā prasīts drošības iestādei, kad tā pārbauda pārvadātāja pieteikumu drošības sertifikāta B daļas saņemšanai, iesniegt dokumentus dzelzceļa infrastruktūras pārvaldītājam, lai dzelzceļa infrastruktūras pārvaldītājs varētu sniegt atzinumu par pārvadātāja ritošā sastāva tehnisko un ekspluatācijas raksturlielumu atbilstību dzelzceļa tīkla nosacījumiem. Ņemot vērā to, ka infrastruktūras pārvaldītājs ir daļa no integrētas struktūras ar vēsturisko dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu, noteikums var ietekmēt drošības iestādes lēmumu neatkarību un iespēju jaunpienācējiem tirgū sniegt dzelzceļa pārvadājumu pakalpojumus. Tāpēc Komisija uzskata, ka Latvija nav izpildījusi savus pienākumus saskaņā ar Direktīvas 2004/49/EK 16. panta 1. punktu.

1.6. Direktīvas 2004/49/EK 16. pants 2. punktā ir uzskaitīti dažādi uzdevumi, kas būtu jāuztic drošības iestādei. Jo īpaši šī punkta e) apakšpunktā paredzēts, ka drošības iestādei tiek uzticēta saskaņā ar 10. un 11. pantu piešķirto drošības sertifikātu un drošības atļauju vai to daļu izdošana, atjaunošana, grozīšana un atsaukšana un tajos noteikto nosacījumu un prasību ievērošanas pārbaudes, un pārbaudes, kā infrastruktūras pārvaldītāji un dzelzceļa

pārvadājumu uzņēmumi ievēro Kopienas un attiecīgo valstu tiesību aktos noteiktās prasības.

Pārbaudot tekstus, ko paziņojusi Latvijas Republika, atklājās, ka Latvijas Republikas tiesību akti nedod tiesības drošības iestādei pārbaudīt, vai ir izpildīti drošības sertifikātos un drošības atļaujās paredzētie nosacījumi un prasības. Ministru kabineta 2008. gada 10. marta noteikumu Nr.168 „Noteikumi par drošības sertifikāta A daļas un B daļas izsniegšanas, apturēšanas un anulēšanas kārtību un kritērijiem” 10., 11. un 12. punktā noteikts dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma pienākums informēt Valsts dzelzceļa tehnisko inspekciju par plānotajām izmaiņām darbības nosacījumos, saskaņā ar kuriem Valsts dzelzceļa tehniskā inspekcija tam piešķirusi drošības sertifikātu.

Komisija atzīmē, ka šajos punktos reglamentēti konkrēti pienākumi pārvadātājiem, kuriem ir drošības sertifikāts, saskaņā ar Direktīvas 2004/49/EK 15. pants 5. punktu informēt drošības iestādi par darbības nosacījumu izmaiņām. Tomēr nav noteikuma, kas Latvijas drošības iestādei dotu tiesības *ex officio* pārbaudīt, kā izpildīti drošības sertifikātā paredzētie nosacījumi un prasības. Turklāt Komisija atzīmē, ka saskaņā ar Direktīvas 2004/49/EK 16. panta 2. punkta f) apakšpunktu drošības iestādei būtu jāuztic uzdevums uzraudzīt drošības tiesisko regulējumu, kas vajadzīgs, lai ne tikai nodrošinātu atbilstību valsts tiesību aktiem par dzelzceļa drošību, bet arī lai uzraudzītu drošības pārvaldības sistēmas un drošības sertifikācijas nosacījumus. Tāpēc Komisija uzskata, ka Latvija nav izpildījusi savus pienākumus saskaņā ar Direktīvas 2004/49/EK 16. panta 2. punkta e) apakšpunktu.

1.7. Direktīvas 2004/49/EK 25. panta 2. punkta pirmajā teikumā ir noteikts, ka ieteikumi jāadresē drošības iestādei un gadījumos, kad tas vajadzīgs ieteikumu rakstura dēļ, citām dalībvalsts organizācijām un iestādēm vai citām dalībvalstīm.

Pārbaudot Ministru kabineta 2010. gada 26. oktobra noteikumus Nr.999 „Dzelzceļa satiksmes negadījumu klasifikācijas, izmeklēšanas un uzskaites kārtība”, atklājās, ka šo noteikumu 50. punkts izmeklēšanas birojam dod tiesības drošības ieteikumus nosūtīt Valsts dzelzceļa tehniskajai inspekcijai, norādot drošības ieteikumu gala ieviesēju, un vajadzības gadījumā citām struktūrām, kas iesaistītas dzelzceļa satiksmes negadījuma seku likvidēšanā. Direktīvas 2004/49/EK nozīmē drošības ieteikumu galvenais adresāts ir drošības iestāde un tikai tad, ja tas vajadzīgs ieteikumu rakstura dēļ, citas struktūras. Direktīvas 2004/49/EK formulējums „kad tas vajadzīgs ieteikumu rakstura dēļ” skaidri norāda, ka adresāti, kas nav drošības iestāde, ir izņēmums. Turklāt domāts, ka formulējums „citām organizācijām un iestādēm” attiecas uz valsts iestādēm, nevis uz dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, infrastruktūras pārvaldītājiem vai citiem dzelzceļa nozares dalībniekiem. Komisija arī atzīmē, ka iepriekš minētie noteikumi ierobežo jēdzienu „citas struktūras, kurām var tikt adresēti drošības ieteikumi”, attiecinot to tikai uz struktūrām, kas iesaistītas dzelzceļa satiksmes negadījuma seku likvidēšanas darbos.

Komisija atzīmē, ka izmeklēšanas iestādes drošības ieteikumu mērķis nav norādīt to gala ieviesējus. Parasti drošības iestādes pienākums ir veikt pasākumus, kas izriet no drošības ieteikumiem, un nodrošināt attiecīgu rīcību. Drošības iestāde ir tā, kam ir pilnvaras veicināt un, ja vajadzīgs, izpildīt un attīstīt drošības regulējumu. Tai ir visa informācija, kas vajadzīga, lai novērtētu to, vai drošības ieteikumi var ietekmēt dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumus, infrastruktūras pārvaldītājus vai citus dzelzceļa nozares dalībniekus. Tāpēc Komisija uzskata, ka Latvija nav izpildījusi savus pienākumus saskaņā ar Direktīvas 2004/49/EK 25. panta 2. punktu.

1.8. Direktīvas 2004/49/EK 25. panta 3. punktā noteikts, ka drošības iestāde un citas organizācijas un iestādes vai attiecīgos gadījumos citas dalībvalstis, kurām ieteikumi adresēti, vismaz reizi gadā ziņo izmeklēšanas iestādei par ieteikumu sakarā veiktajiem vai plānotajiem pasākumiem.

Pārbaudot Ministru kabineta 2010. gada 26. oktobra noteikumus Nr.999 „Dzelzceļa satiksmes negadījumu klasifikācijas, izmeklēšanas un uzskaites kārtība”, atklājās, ka šo noteikumu 54.punktā noteikts, ka dzelzceļa infrastruktūras pārvaldītājs, dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums un citi dzelzceļa nozares uzņēmumi, kuri ir drošības ieteikumu gala ieviesēji, vismaz reizi gadā ziņo Valsts dzelzceļa tehniskajai inspekcijai par veiktajiem vai plānotajiem pasākumiem saistībā ar drošības ieteikumiem. Tas nozīmē, ka pasākumi, kas pieņemti, lai īstenotu drošības ieteikumus, tiek paziņoti drošības iestādei, un tas ir pretrunā ar Direktīvas 2004/49/EK 25. panta 3. punktu, kurā skaidri prasīts vismaz reizi gadā ziņot izmeklēšanas iestādei.

Komisija atzīmē, ka Direktīvas 2004/49/EK noteikumi paredz tiešu ziņošanu izmeklēšanas iestādei un ka šis pienākums attiecas uz drošības iestādi un citām iestādēm vai struktūrām, kurām ieteikumi adresēti. Tāpēc Komisija uzskata, ka Latvijas nav izpildījusi savus pienākumus saskaņā ar Direktīvas 2004/49/EK 25. panta 3. punktu.

1.9. Komisija saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 258. pantu aicina iesniegt apsvērumus par iepriekš minēto divu mēnešu laikā no formālā paziņojuma saņemšanas dienas. Pēc apsvērumu izskatīšanas vai, ja tie netiek iesniegti noteiktajā termiņā, Komisija attiecīgā gadījumā var sniegt argumentēto atzinumu, kā to paredz minētais līguma pants.

2. Latvijas Republika, atbildot uz 2014. gada 20. februāra formālo paziņojumu pārkāpuma procedūras lietā Nr.2013/2268, sniedz šādu informāciju:

2.1. Latvijas Republika atzīst, ka precīzi un nepārprotami nepārņemot nacionālajā tiesību sistēmā Direktīvas 2004/49/EK 4. panta 4. punkta prasības, tā nav izpildījusi pilnībā savu pienākumu, kas dalībvalstij uzlikts ar Direktīvas 2004/49/EK 4. panta 4. punktu.

Lai novērstu minēto nepilnību, šobrīd ir sagatavots attiecīgs likumprojekts „Grozījumi Dzelzceļa likumā”, kas pievienots nostājai. Likumprojekts paredz cita starpā katra ražotāja, remontuzņēmuma, vagonu lietotāja, pakalpojumu

sniedzēja un dzelzceļa publisko iepirkumu izpildītāja pienākumu nodrošināt, ka to piegādātais ritošais sastāvs, iekārtas, piederumi un ierīces un to sniegtie pakalpojumi atbilst noteiktajām prasībām un noteiktajiem lietošanas nosacījumiem tā, lai dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums un infrastruktūras pārvaldītājs tos varētu droši izmantot. Likumprojektu vēl nepieciešams saskaņot ar citām ministrijām un institūcijām, pirms likumprojekts tiek iesniegts izskatīšanai Ministru kabinetā. Satiksmes ministrija iesniegs to izskatīšanai Ministru kabinetā līdz 2014.gada 30.maijam. Likumprojekts tiks izskatīts Ministru kabineta sēdē, kas varētu notikt ne vēlāk kā 2014. gada jūnijā, savukārt Latvijas Republikas Saeimā to varētu pieņemt ne vēlāk kā 2014. gada oktobrī.

2.2. Latvijas Republika atzīst, ka precīzi un nepārprotami nepārņemot nacionālajā tiesību sistēmā Direktīvas 2004/49/EK 10. panta 5. punkta ceturtās daļas pirmā teikuma prasības, tā nav izpildījusi pilnībā savu pienākumu, kas dalībvalstij uzlikts ar Direktīvas 2004/49/EK 10. panta 5. punkta ceturtās daļas pirmo teikumu.

Lai novērstu minēto nepilnību, šobrīd ir sagatavots attiecīgs noteikumu projekts „Grozījumi Ministru kabineta 2008. gada 10. marta noteikumos Nr.168 „Noteikumi par drošības sertifikāta A daļas un B daļas izsniegšanas, apturēšanas un anulēšanas kārtību un kritērijiem””, kas pievienots nostājai. Noteikumu projekts paredz cita starpā, ka Valsts dzelzceļa tehniskā inspekcija ar pamatotu lēmumu aptur drošības sertifikāta A vai B daļas darbību arī tādā gadījumā, ja tā konstatē, ka pārvadātājs vairs neatbilst nosacījumiem, pēc kuriem Valsts dzelzceļa tehniskā inspekcija ir izdevusi drošības sertifikāta attiecīgi A vai B daļu. Latvijas Republika paskaidro, ka, apturot drošības sertifikāta darbību, tiek uz laiku, kas nepārsniedz vienu gadu, pārtrauktas tiesības, kuras piešķir drošības sertifikāts tā turētājam. Ja šajā laikā tiek novērstas pārkāpums, kura dēļ drošības sertifikāta darbība tika apturēta, Valsts dzelzceļa tehniskā inspekcija atjauno tā darbību, pretējā gadījumā to anulē. Minēto noteikumu projektu vēl nepieciešams saskaņot ar citām ministrijām un institūcijām, pirms noteikumu projekts tiek iesniegts izskatīšanai Ministru kabinetā. Satiksmes ministrija iesniegs to izskatīšanai Ministru kabinetā līdz 2014.gada 30.maijam. Savukārt noteikumu projekts tiks izskatīts Ministru kabineta sēdē, kas varētu notikt ne vēlāk kā 2014. gada jūnijā.

2.3. Latvijas Republika atzīst, ka precīzi nepārņemot nacionālajā tiesību sistēmā Direktīvas 2004/49/EK 12. panta 2. punkta otrās daļas prasības, tā nav izpildījusi pilnībā savu pienākumu, kas dalībvalstij uzlikts ar Direktīvas 2004/49/EK 12. panta 2. punkta otrās daļu.

Lai novērstu minēto nepilnību, šobrīd ir sagatavots attiecīgs noteikumu projekts „Grozījumi Ministru kabineta 2008. gada 10. marta noteikumos Nr.168 „Noteikumi par drošības sertifikāta A daļas un B daļas izsniegšanas, apturēšanas un anulēšanas kārtību un kritērijiem””, kas pievienots nostājai. Noteikumu projekts paredz cita starpā, ka pārvadātājam, kurš iesniedz iesniegumu drošības sertifikāta B daļas saņemšanai tikai noteiktā ierobežotā infrastruktūras daļā,

Valsts dzelzceļa tehniskā inspekcija sniedz norādījumus, īpaši norādot konkrētai infrastruktūras daļai piemērojamus noteikumus. Noteikumu projektu vēl nepieciešams saskaņot ar citām ministrijām un institūcijām, pirms noteikumu projekts tiek iesniegts izskatīšanai Ministru kabinetā. Satiksmes ministrija iesniegs to izskatīšanai Ministru kabinetā līdz 2014.gada 30.maijam. Savukārt noteikumu projekts tiks izskatīts Ministru kabineta sēdē, kas varētu notikt ne vēlāk kā 2014. gada jūnijā.

2.4. Latvijas Republika vērš uzmanību, ka Ministru kabineta 2008. gada 10. marta noteikumu Nr.168 „Noteikumi par drošības sertifikāta A daļas un B daļas izsniegšanas, apturēšanas un anulēšanas kārtību un kritērijiem” 19.punkts neparedz, ka, pamatojoties uz atzinumu, ko par pārvadātāja, kurš iesniedzis iesniegumu drošības sertifikāta B daļas saņemšanai, ritošā sastāva tehnisko un ekspluatācijas raksturlielumu atbilstību dzelzceļa tīkla nosacījumiem ir sniedzis publiskās lietošanas dzelzceļa infrastruktūras pārvaldītājs, tiek pieņemts Valsts dzelzceļa tehniskās inspekcijas lēmums par drošības sertifikāta B daļas izsniegšanu vai atteikumu izsniegt drošības sertifikāta B daļu. Ņemot to vērā, šāds atzinums uzskatāms tikai par informāciju, kuru iegūst un izvērtē Valsts dzelzceļa tehniskā inspekcija, pirms tiek pieņemts lēmums par drošības sertifikāta B daļas izsniegšanu vai atteikumu izsniegt drošības sertifikāta B daļu. Tas nekādā gadījumā nav saistošs Valsts dzelzceļa tehniskajai inspekcijai. Turklāt Dzelzceļa likuma 33.panta pirmajā daļā ir pārņemtas Direktīvas 2004/49/EK 16. panta 1. punkta prasības, kuras nosaka Valsts dzelzceļa tehniskās inspekcijas kā drošības iestādes organizatorisko, juridisko un lēmumu pieņemšanas neatkarību, tajā skaitā no infrastruktūras pārvaldītājiem. Noteicošs ir likums, nevis Ministru kabineta noteikumi, kuriem nav tāds pats juridiskais spēks.

Tomēr, lai novērstu Komisijas jebkādas šaubas par Direktīvas 2004/49/EK 16. panta 1. punkta prasību precīzu pārņemšanu, šobrīd ir sagatavots attiecīgs noteikumu projekts „Grozījumi Ministru kabineta 2008. gada 10. marta noteikumos Nr.168 „Noteikumi par drošības sertifikāta A daļas un B daļas izsniegšanas, apturēšanas un anulēšanas kārtību un kritērijiem””, kas pievienots nostājai. Noteikumu projekts paredz cita starpā svītrot Ministru kabineta 2008. gada 10. marta noteikumu Nr.168 „Noteikumi par drošības sertifikāta A daļas un B daļas izsniegšanas, apturēšanas un anulēšanas kārtību un kritērijiem” 17. un 18. punktu, kur minēts atzinums, ko par pārvadātāja, kurš iesniedzis iesniegumu drošības sertifikāta B daļas saņemšanai, ritošā sastāva tehnisko un ekspluatācijas raksturlielumu atbilstību dzelzceļa tīkla nosacījumiem sniedz publiskās lietošanas dzelzceļa infrastruktūras pārvaldītājs Valsts dzelzceļa tehniskajai inspekcijai. Minēto noteikumu projektu vēl nepieciešams saskaņot ar citām ministrijām un institūcijām, pirms noteikumu projekts tiek iesniegts izskatīšanai Ministru kabinetā. Satiksmes ministrija iesniegs to izskatīšanai Ministru kabinetā līdz

2014.gada 30.maijam. Savukārt noteikumu projekts tiks izskatīts Ministru kabineta sēdē, kas varētu notikt ne vēlāk kā 2014. gada jūnijā.

2.5. Latvijas Republika atzīst, ka precīzi un nepārprotami nepārņemot nacionālajā tiesību sistēmā Direktīvas 2004/49/EK 16. panta 2. punkta e) apakšpunkta prasības, tā nav izpildījusi pilnībā savu pienākumu, kas dalībvalstij uzlikts ar Direktīvas 2004/49/EK 16. panta 2. punkta e) apakšpunktu.

Lai novērstu minēto nepilnību, šobrīd ir sagatavots attiecīgs likumprojekts „Grozījumi Dzelzceļa likumā”, kas pievienots nostājai. Likumprojekts paredz cita starpā, ka Valsts dzelzceļa tehniskās inspekcijas galvenās funkcijas ir arī izsniegt, apturēt, un anulēt drošības sertifikātus un drošības apliecības un pārbaudīt, kā drošības sertifikāta saņēmējs un drošības apliecības saņēmējs ievēro tajā noteiktos nosacījumus un normatīvo aktu prasības. Likumprojektu vēl nepieciešams saskaņot ar citām ministrijām un institūcijām, pirms likumprojekts tiek iesniegts izskatīšanai Ministru kabinetā. Satiksmes ministrija iesniegs to izskatīšanai Ministru kabinetā līdz 2014.gada 30.maijam. Likumprojekts tiks izskatīts Ministru kabineta sēdē, kas varētu notikt ne vēlāk kā 2014. gada jūnijā, savukārt Latvijas Republikas Saeimā to varētu pieņemt ne vēlāk kā 2014. gada oktobrī.

2.6. Latvijas Republika atzīst, ka precīzi nepārņemot nacionālajā tiesību sistēmā Direktīvas 2004/49/EK 25. panta 2. un 3. punkta prasības, tā nav izpildījusi pilnībā savu pienākumu, kas dalībvalstij uzlikts ar Direktīvas 2004/49/EK 25. panta 2. un 3. punktu.

Lai novērstu minētās nepilnības, šobrīd ir sagatavots attiecīgs noteikumu projekts „Grozījumi Ministru kabineta 2010. gada 26.oktobra noteikumos Nr.999 „Dzelzceļa satiksmes negadījumu klasifikācijas, izmeklēšanas un uzskaites kārtība””, kas pievienots nostājai. Noteikumu projekts paredz, ka izmeklēšanas birojs drošības ieteikumus nosūta Valsts dzelzceļa tehniskajai inspekcijai, kā arī atbilstošos gadījumos citām iestādēm vai citu Eiropas Savienības dalībvalstu dzelzceļa drošības iestādēm. Savukārt Valsts dzelzceļa tehniskā inspekcija veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka izmeklēšanas biroja izdotie drošības ieteikumi tiek pienācīgi ņemti vērā un attiecīgajos gadījumos par tiem pieņemti atbilstoši lēmumi. Vienlaikus tiek noteikts pienākums Valsts dzelzceļa tehniskajai inspekcijai un citiem drošības ieteikumu adresātiem vismaz reizi gadā ziņot izmeklēšanas birojam vai attiecīgajos gadījumos citu Eiropas Savienības dalībvalstu izmeklēšanas iestādēm par veiktajiem vai plānotajiem pasākumiem saistībā ar drošības ieteikumiem.

Noteikumu projektu vēl nepieciešams saskaņot ar citām ministrijām un institūcijām, pirms noteikumu projekts tiek iesniegts izskatīšanai Ministru kabinetā. Satiksmes ministrija iesniegs to izskatīšanai Ministru kabinetā līdz 2014.gada 30.maijam. Savukārt noteikumu projekts tiks izskatīts Ministru kabineta sēdē, kas varētu notikt ne vēlāk kā 2014. gada jūnijā.

2.7. Līdz ar to Latvijas Republika, pieņemot Direktīvas 2004/49/EK precīzai un pilnīgai pārņemšanai nepieciešamos nacionālos tiesību aktus un paziņojot par to pieņemšanu Komisijai, būs pilnībā izpildījusi pienākumu, kas tai uzlikts saskaņā ar Direktīvu 2004/49/EK.

2.8. Tā kā nostājā minētais likumprojekts un Ministru kabineta noteikumu projekti vēl nav pieņemti, tad informējam, ka pēc pieņemšanas to galīgā redakcija var atšķirties. Tiklīdz attiecīgais normatīvais akts tiks pieņemts un publicēts oficiālajā laikrakstā „Latvijas Vēstnesis”, nekavējoties tiks veikts paziņojums Valsts izpildes pasākumu paziņošanas sistēmā.

Pielikumā:

- 1) Likumprojekts „Grozījumi Dzelzceļa likumā” uz 1 lp;
- 2) Ministru kabineta noteikumu projekts „Grozījumi Ministru kabineta 2008.gada 10.marta noteikumos Nr.168 „Noteikumi par drošības sertifikāta A daļas un B daļas izsniegšanas, apturēšanas un anulēšanas kārtību un kritērijiem”” uz 1 lp;
- 3) Ministru kabineta noteikumu projekts „Grozījumi Ministru kabineta 2010.gada 26.oktobra noteikumos Nr.999 „Dzelzceļa satiksmes negadījumu klasifikācijas, izmeklēšanas un uzskaites kārtība”” uz 1 lp.

Ministrs

A.Matīss